

Uchwała Nr XVIII/170/20
Rady Miejskiej w Lidzbarku
z dnia 3 marca 2020 roku

**w sprawie odmowy uzgodnienia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko –
Mazurskiego w sprawie Welskiego Parku Krajobrazowego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2019.506 ze zm.) oraz art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U.2020.55), Rada Miejska w Lidzbarku uchwała, co następuje:

§ 1.

Odmawia się uzgodnienia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko – Mazurskiego w sprawie Welskiego Parku Krajobrazowego

§ 2.

Integralną część uchwały stanowi jej merytoryczne uzasadnienie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Paweł Ciesielski

Uzasadnienie do Uchwały Nr XVIII/170/20
Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 3 marca 2020 roku
w sprawie odmowy uzgodnienia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko –
Mazurskiego w sprawie Welskiego Parku Krajobrazowego

Marszałek Województwa Warmińsko – Mazurskiego pismem z dnia 4 lutego 2020 r. (data wpływu 6 lutego 2020 r.) znak: OŚ-PE.7121.2.5.2019 zwrócił się do Rady Miejskiej w Lidzbarku z prośbą o uzgodnienie projektu Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego w sprawie Welskiego Parku Krajobrazowego.

Po zapoznaniu się z projektem Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego w sprawie Welskiego Parku Krajobrazowego Rada Miejska w Lidzbarku odmówiła uzgodnienia projektu uchwały, z uwagi na:

zgodnie z § 5 ust. 1 projektu uchwały na obszarze Welskiego Parku Krajobrazowego zostały wprowadzone zakazy:

- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych (pkt 3) ;
- pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu (§ 5 ust. 1 pkt 4);
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych (pkt 5) ;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej (pkt 6) ;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne; - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (pkt 7);
- prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową (pkt 9).

Analiza projektu uchwały wykazała, że wprowadzone wyżej wymienione zakazy ograniczałyby możliwości rozwojowe miasta Lidzbarka i obszarów zwartej zabudowy na terenie gminy Lidzbark, wynikające z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Lidzbark. Wprowadzone w ust. 6 odstępstwo od zakazu wskazanego w § 5 ust. 1 pkt 7 ogranicza możliwość zabudowy działek wzdłuż ulicy Lipowej na terenie miasta, a daje jedynie możliwość zabudowy „uprzywilejowanym” działkom, z uwagi na ich bezpośrednie sąsiedztwo z działkami, które mają usytuowane budynki w mniejszej odległości (nawet 30 m) od zbiornika wodnego. Na możliwości uzupełnienia zabudowy miasta Lidzbarka i miejscowości w gminie w zwartej zabudowie (Tarczyny, Wąpiersk, Jeleń) wyznaczonej w studium, pozytywny wpływ miałby zapis umożliwiający zabudowę działek w pobliżu zbiorników wodnych jako przedłużenie istniejącej linii zabudowy wyznaczonej przez zabudowę sąsiadującą, co nie znaczy

sąsiadującą bezpośrednio, ale stanowiącą czytelny ciąg urbanistyczny. Ponadto w przypadku wątpliwości kontynuacji funkcji zabudowy poza granicami stref rozwoju wyznaczonymi w studium ważną rolę odgrywa pojęcie „zwartej zabudowy”, co zostało zdefiniowane w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Najlepszym rozwiązaniem byłoby wyłączenie miasta z granic administracyjnych Welskiego Parku Krajobrazowego.

Kolejnymi zakazami, ograniczającymi możliwości rozwoju gminy są zakazy wymienione w § 5 ust. 1 pkt 4, 5 i 6. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Gminy Lidzbark wyznaczone są obszary górnicze oraz tereny udokumentowanych złóż kopalin. Dla części tego terenu obowiązuje już od 2009 r. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Wymienione wyżej zakazy wpłyną negatywnie na możliwości rozwojowe Gminy ze względów gospodarczych – ograniczenie działalności istniejącego od lat zakładu. Ze względu na udokumentowane złoża kopalin i wieloletnią eksploatację złoża piasków kwarcowych konieczne jest wprowadzenie odstępstwa od tych zakazów na tym terenie – który stanowi niewielki obszar Welskiego Parku Krajobrazowego. Wprowadzenie odstępstwa od tego zakazu nie spowoduje znacznej utraty wartości przyrodniczych Welskiego Parku Krajobrazowego.

Zakaz budzący również wątpliwości interpretacyjne to zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych. Ze względu na brak definicji ustawowej kwestie dotyczące zadrzewień śródpolnych są nadinterpretowywane. Nasuwa się pytanie, co stanowi zadrzewienie śródpolne i czy nie można tej kwestii doprecyzować w przedmiotowej uchwale. Poza tym odstępstwa od tego zakazu wskazane w uchwale dotyczą tylko realizacji przedsięwzięć. Mając na uwadze rozwój działalności rolniczej poprzez prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej i istniejących gospodarstw rolnych należałoby rozważyć zapisy dotyczące możliwości usuwania zadrzewień z terenów rolnych, które porosły drzewami. Z uwagi na powyższe ważne dla Rady Miejskiej w Lidzbarku jest zdefiniowanie pojęcia „zadrzewienia śródpolne” ze względu na brak takiej definicji w przepisach odrębnych. Podobnie jak wyżej należałoby zdefiniować gatunki obce. Obecnie grunty rolne, które nie są użytkowane, często porastają różnego rodzaju krzewami i drzewami. Rolnicy chcąc wyciąć te drzewa lub krzewy często spotykają się z odmową, gdyż brak jest wskazania w przepisach gatunków obcego pochodzenia. Burmistrz Lidzbarka jako organ wydający decyzje o ustaleniu warunków zabudowy, zobligowany jest odmówić wydania decyzji ze względu na niezgodnienie jej projektu przez organ ochrony przyrody, który jako zadrzewienia śródpolne uznaje wszystkie drzewa porastające działkę. Przy braku precyzyjnych zapisów niewiele wniesie proponowane w projekcie uchwały odstępstwo od zakazu wskazanego w punkcie 3 dotyczące realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody.

Znaczna powierzchnia terenu gminy Lidzbark ma charakter rolniczy. Istniejące zagrody i gospodarstwa rolne bazują na chowie i hodowli zwierząt również w systemie bezściółkowym. W przypadku rozbudowy takiego gospodarstwa i przekwalifikowania chowu na chów ściółkowy rolnik ponosi znaczne koszty, gdyż w systemie bezściółkowym kluczową rolę odgrywa podłoga o specjalnej szczelinowej konstrukcji (tzw. ruszt) oraz maty dla zwierząt. Odporne na chemikalia (np. mocz, obornik), miękkie i łatwe do utrzymania w czystości maty, zapewniają zdrowy chów krów i znaczne oszczędności eksploatacyjne.

Zarówno ruszt jak i maty dość łatwo utrzymać jest w czystości. Nie potrzeba do tego również specjalistycznego sprzętu.

W porównaniu do chowu ściółkowego, system ten zapewnia wyższe standardy higieniczne w oborze. W silnie zawilgoconej słomie zwierzęta mają bowiem z reguły gorsze warunki bytowania niż w chowie bezściółkowym. Nie bez znaczenia pozostają warunki eksploatacyjne. Ściółkowy system utrzymania wymaga od rolnika konsekwencji w uzupełnianiu w oborze świeżej ściółki. W przypadku większych hodowli, obory bezściółkowe pozwalają na zmniejszenie kosztów produkcji. Zapisem (odstępstwem od zakazu) umożliwiającym rozwój rodzinnych gospodarstw rolnych na terenie gminy jest dopuszczenie chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową, w przypadku rozbudowy lub modernizacji istniejącego gospodarstwa, przy założeniu, że łączna ilość DJP w gospodarstwie nie może przekroczyć sumy powierzchni użytków rolnych stanowiących własność danego gospodarstwa, przy zachowaniu przelicznika 1 DJP na 1 ha.

Wprowadzone w uchwale odstępstwo od zakazu wskazanego w § 5 ust. 1 pkt 1 jest zapisem wynikającym wprost z ustawy o ochronie przyrody. Jeżeli wolą uchwałodawcy byłoby zliberalizowanie tego zakazu to wskazane byłoby wprowadzenie zapisu, że zakaz ten nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, tak jak ma to miejsce w przesłanych projektach uchwał o obszarach chronionego krajobrazu. Na marginesie dodać należy, że w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko planowanych do realizacji na terenie Welskiego Parku Krajobrazowego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie bardzo często nie stwierdza potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Wiąże się to prawdopodobnie z brakiem definicji ustawowej procedury oceny oddziaływania na środowisko. W ustawie mówi się o ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i procedurze oceny.

Mając na uwadze fakt, że duża część gminy objęta została już bardzo rozległym obszarem chronionym, wprowadzenie minimalnych odstępstw od zakazów, nie wpłynie pozytywnie na prowadzenia zrównoważonego rozwoju budownictwa przez naszych mieszkańców. Uważamy bowiem, że ochrona własności i wolności zagospodarowania, gdzie prawo do zabudowy jest podstawowym prawem związanym z wykonywaniem prawa własności nieruchomości, a administracyjny zakaz uniemożliwiający zabudowę, niejednokrotnie prowadzi do faktycznego pozbawienia właściciela przysługującego mu prawa. W praktyce sytuacja taka może prowadzić do tego, iż wykonywanie prawa własności w stosunku do nieruchomości, sprowadzać się będzie wyłącznie do obowiązku ponoszenia przez właściciela danin publicznych związanych z posiadaniem nieruchomości, bez możliwości faktycznego jej wykorzystania zgodnie ze swą wolą i gospodarczą potrzebą.

Rada Miejska w Lidzbarku, mając na względzie interes mieszkańców oraz przedsiębiorców, postanawia odmówić uzgodnienia przedmiotowej uchwały. Rada Miejska w Lidzbarku widzi potrzebę ochrony środowiska, jednakże nie może się to odbywać kosztem miejscowej społeczności.

Burmistrz Lidzbarka wielokrotnie sygnalizował potrzebę liberalizacji przepisów obowiązujących na terenie Parku. Ustawa o ochronie przyrody mówi wprost, że na terenie parku mogą być wprowadzone zakazy. Mogą być wprowadzone, co nie znaczy że muszą zostać wprowadzone. Rada Miejska w Lidzbarku uważa, że teraz jest odpowiedni moment dostosowanie przepisów do zapewnienia zrównoważonego rozwoju Gminy Lidzbark bez uszczerbku dla walorów przyrodniczych i krajobrazowych Welskiego Parku Krajobrazowego.

Projekty uchwał zawierają też mapy poglądowe i wykazy współrzędnych punktów załamania granic obszarów w państwowym układzie współrzędnych prostokątnych płaskich PL-1992. Takie rozwiązanie miało umożliwić łatwe i bezsprzeczne wskazanie terenu objętego ochroną zarówno na mapie i jak i w terenie. Jednakże podczas analizy podanych w projekcie uchwały współrzędnych punktów załamania granicy danego obszaru za pomocą powszechnie dostępnego oprogramowania (geoservice, geoportal) stwierdzono, iż najprawdopodobniej podane współrzędne posiadają zamienione współrzędne x i y, co w efekcie wskazuje zupełnie inną lokalizację na mapie poglądowej. Wskazane w projektach punkty graniczne np. WPK zlokalizowane są w okolicy Ciechanowa.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr inż. Paweł Giesielski